

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6710218971
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6710218971.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: P. Z. D., so sídlom Ul. L. č. X, XXX XX C. C., správca konkurznej podstaty úpadcu P. C. U. - S. S., s miestom podnikania - C. XXXX/XX, XXX XX T., P.: XXXXXXXX, zastúpeného: Lion Law Partners, s.r.o., so sídlom Horná 32, 974 01 Banská Bystrica proti žalovaným: 1. P. A. S., nar. XX. XX. XXXX, , trvale bytom XXX XX C. XXX, občan SR, zastúpenému: JUDr. Mária Belláková, advokátka, so sídlom advokátskej kancelárie Nemčianska cesta 95, 974 01 Nemce, 2. IRON ART, a. s., so sídlom 962 68 Hontianske Tesáre 171, IČO: 31698484, zastúpeného: Aequitas s.r.o. so sídlom Dolná 19, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 84.340,40 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 15. januára 2019, č. k.: 8C/58/2011-534, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania v rozsahu 100% žalovanému 1/ a žalovanému 2/ do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 84.340,40 EUR spoločne a nerozdielne. Konštatoval, že počas konania bol na žalobcu uznesením okresného súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn.: 2 K/62/2011 vyhlásený konkurz. Žalobca tvrdil, že žalovaný 1/ si uňho prostredníctvom ústnej objednávky objednal dodanie materiálu a rastlinných a záhradníckych prác v mieste bydliska žalovaného 1/ Q. C. XXX, pričom práce mali byť realizované od septembra 2007 do decembra 2007. Dohoda na cene diela bola 91.615,22 EUR. Žalobca prostredníctvom svojich pracovníkov riadne vykonal dohodnuté práce a žalovaný 1/ prevzatie diela potvrdil v Zápisnici o dodaní a prevzatí zo dňa 17. 12. 2007. Na základe toho žalobca žalovanému 1/ vystavil faktúru číslo 2008/001 splatnú dňa 20. 06. 2008 na sumu 84.340,40 EUR. Žalovaný 1/ v liste zo dňa 19. 05. 2008 uviedol, že toto dielo si nikdy neobjednal, preto nemieni faktúru uhradiť. Žalobca tvrdil, že objednávka diela bola uskutočnená žalovaným 1/, ktorý je povinný zaplatiť túto sumu. Pretože objednávka bola realizovaná ústne, za účelom právnej istoty ako pasívne legitimovaného uviedol aj žalovaného 2/.

3. Žalovaní vo vyjadrení uviedli, že žalobca nijako nepreukázal nárok, ktorý uplatňuje. Žalovaný 1/ argumentoval, že so žalobcom žiadnu zmluvu neuzavrel, vždy vystupoval ako konateľ žalovaného 2/.

Žalovaný 2/ potvrdil, že so žalobcom uzatvoril ústnu zmluvu o dielo. Pôvodne uviedol, že sa dohodli sa na predmete a rozsahu diela, žalobca odporcovi 2/ za vykonané práce vystavil faktúry číslo 2007/111 na sumu 504 560 Sk, splatnú dňa 14. 08. 2007, číslo 2007/123 na sumu 302 736 Sk splatnú dňa 13. 09. 2007, číslo 2007/126 na sumu 380 919 Sk splatnú dňa 08. 10. 2007 a číslo 2007/170 na sumu 540 398,50 Sk (správne má byť 546 983,50 Sk) splatnú dňa 08. 11. 2007. Žalovaný 2/ tieto faktúry v celkovej výške 57.598,04 EUR uhradil. Po vykonaní diela bola dňa 15. 12. 2007 spísaná zápisnica s výhradou poskytnutia záručnej lehoty jedného roka vzhľadom na nedostatočne pripravenú pôdu. Pokiaľ ide o zápisnicu zo dňa 17. 12. 2007, na ktorú poukazoval žalobca v žalobe, túto žalovaný 2/ nikdy nepodpísal.

4. Po tom, ako odvolací súd skorší zamietajúci rozsudok zrušil, súd prvej inštancie vychádzajúc z jeho záverov vo veci ďalej konal a žalobu opätovne zamietol ako nedôvodnú. V rámci zisťovania skutkového stavu predovšetkým skúmal, či došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o dielo a kto je pasívne legitimovaným v spore, keďže žalobca označil aj žalovaného 2/. Vo vzťahu k žalovanému 1/ dospel k záveru, že nie je pasívne legitimovaný, pretože žalobca nepreukázal, že by s ním platne uzatvoril tvrdenú zmluvu o dielo. Z dokazovania nevyplývalo preukázania základných predpokladov, ktoré zákon vyžaduje pri zmluve o dielo, a to rozsah diela a cena, ktorá musí byť určitá, inak ide o absolútne neplatný právny úkon. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 37 OZ.

5. Vo vzťahu k žalovanému 2/ žalobu tiež nepovažoval za dôvodnú, keď mal preukázané, že zo strany žalobcu došlo k vykonávaniu určitých záhradníckych prác na ranči v C., pričom mal preukázané, že žalovaný 1/ ako vlastníik pozemku tento prenajal žalovanému nájomnou zmluvou 29. 6. 2007 na dočasné užívanie s cieľom vybudovania reprezentačného a administratívneho a oddychového centra slúžiaceho na rokovania a prezentácie s obchodnými partnermi. Vykonanie týchto prác žalovaný 2/ nerozporoval, tvrdil, že za práce zaplatil štyrmi faktúrami. Keďže vzťah medzi žalobcom a žalovaným 2/ súd kvalifikoval ako vzťah podnikateľský, aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka, predovšetkým § 536 ods. 1, 2,3 ObZ. Aj keď pre platné uzatvorenie zmluvy o dielo postačuje ústna forma, musí obsahovať určenie zmluvných strán a predmet zmluvy, teda rozsah diela, ktorý je vykonávaný. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, kedy konkrétne bola táto zmluva uzatvorená, ani rozsah diela či dohoda o cene.

6. Keďže súd nemal preukázané platné uzavretie zmluvy, pričom mal preukázané, že došlo k výkonu určitých prác na ranči C., skúmal, či existuje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 450 ods. 1 OZ sa uplatňuje voči tej osobe, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil. Z dokazovania vyplývalo, že pozemky, na ktorých sa práce vykonávali, vlastnícky patria žalovanému 1/, preto pasívne legitimovaným na vydanie bezdôvodného obohatenia bol žalovaný 1/. Pretože tento vzniesol námietku premlčania, súd túto preskúmal a dospel k záveru, že nárok je premlčaný. Mal preukázané, že na ranči sa naposledy pracovalo 12. 12. 2007. Nasledujúcim dňom, keďže už nedochádzalo ďalej k prácam, si mohol žalobca prvýkrát uplatniť vydanie bezdôvodného obohatenia. Od 13. 12. 2007 mohlo dôjsť prvýkrát k uplatneniu bezdôvodného obohatenia, v zmysle § 107 ods. 1 OZ dvojročná premlčacia doba uplynula 13. 12. 2009. Žaloba bola podaná dňa 13. 12. 2010 na Okresný súd Zvolen, teda po uplynutí premlčacej lehoty. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

7. Proti rozsudku sa odvolal žalobca. Napadnutý rozsudok žiadal zmeniť a zaviazat' žalovaného 1/ a žalovaného 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 84.340,40 EUR s príslušenstvom. Ako odvolací dôvod uviedol ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f), písm. h) CSP. Argumentoval, že opodstatnenosť namietaných nesprávnych skutkových zistení, ktoré sa premietli do nesprávneho právneho posúdenia veci, zakladá potrebu podľa § 384 CSP zopakovať a doplniť odvolacím súdom dokazovanie výsluchom žalovaného 1/ za účelom odstránenia rozporov týkajúcich sa jeho obrany v otázke, kto a za akých okolností dal pokyn na preplatenie štyroch faktúr (2007/111, 2007/123, 2007/126, 2007/170), ako aj nariadením odborného vyjadrenia alebo znaleckého dokazovania znalcom z odvetvia odhad hodnoty stavebných prác na zodpovedanie otázky: "Stanoviť cenu prác, dodávok materiálu a rastlín s výsadbou vykonaných žalobcom a v období september až december 2010 na pozemku žalovaného 1/ P. A. S. „Q. C. XXX“ podľa faktúry číslo 2008/011 zo dňa 30. 4. 2008 a podľa zápisnice o odovzdaní a prevzatí dokončených stavieb alebo ich ucelených častí zo dňa 15. 12. 2007 a zo dňa 17. 12. 2007“.

8. Namietal, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie právnym posúdením veci sa bezdôvodne odklonil od právne záväzného stanoviska odvolacieho súdu a vo všetkých nastolených právnych otázkach rezignoval na názorovú záväznosť súdu vyššej inštancie. V jadre použitej argumentácie sa týmto otázkam vyhol a interpretoval ich sebe vlastným spôsobom. Tým svojvoľne, teda arbitrárne, bez opory v zistenom skutkovom stave (a bez zodpovedajúcej zmeny skutkového stavu na podklade majúceho sa doplniť dokazovania oproti stavu v čase rozhodovania odvolacieho súdu i bez zmeny

skutkového stavu v štádiu po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu) zásadne zmenil hodnotenie skutkového stavu. Namietal porušenie práva na spravodlivý proces, ktoré spočíva v nerešpektovaní jednotlivých procesných pravidiel podľa CSP premietajúcich sa do nepreskúmateľnosti pre nedostatok, nezrozumiteľnosť, rozpornosť a zmätočnosť odôvodnenia rozsudku. Odôvodnenie rozsudku nespĺňa zákonnú požiadavku na povinnosť súdu vyrovnať sa s argumentami a návrhmi strán sporu. Zvlášť chýba vysvetlenie a zdôvodnenie odklonu od kasačnej záväznosti právneho názoru zaujatého odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení. Pozornosti súdu prvej inštancie ušlo, že vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, ktorému v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd nevenoval takmer žiadnu pozornosť. Súd prvej inštancie vo väzbe na v konaní zistený skutkový stav nerešpektujúc pritom právne záväzné závery odvolacieho súdu vytvoril prekvapivo a nepredvídateľne vlastnú skutkovú platformu. Poukázal na to, že rozsudok neobsahuje náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP, pretože chýba posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, súd nevysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých konkrétnych dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Súd nepovažoval za potrebné podporiť prijatý verdikt ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít. V rámci vlastnej rozhodovacej činnosti súd tendenčne vytvoril teóriu o absolútnej neplatnosti zmluvy o dielo, čím svojvoľne a neudržateľne vytvoril základ pre rozhodnutie o bezdôvodnom obohatení a jeho premlčaní. Poukázal taktiež na inštitút predbežného právneho posúdenia veci v zmysle § 181 ods. 2 Žalobca tvrdil, že počas konania dostatočne argumentoval v prospech verzie potvrdzujúcej uzavretie zmluvy o dielo v rozsahu zodpovedajúcom uplatnenému nároku. Potom proces hodnotenia vykonaného dokazovania v napadnutom rozhodnutí je v zrejmom rozpore s obsahom jednotlivých dôkazov a v evidentnom nesúlade s dôkaznou situáciou a tiež s právne záväzným stanoviskom odvolacieho súdu. Žalobca za nepreskúmateľné považuje úvahy a postupy súdu o predbežnej otázke týkajúcej sa posúdenia absolútnej neplatnosti ústne uzavretej zmluvy o dielo. Nepreskúmateľnosť je založená primárne svojvoľným vytvorením skutkového stavu v otázke posúdenia platnosti zmluvného vzťahu, na základe ktorého bolo uskutočnené plnenie bez poskytnutia jeho protihodnoty žalobcovi. Vo väzbe na súdom akceptovanú námietku premlčania vznesenú žalovaným 1/ intenzita svojvoľnosti v tejto časti odôvodnenia napadnutého rozsudku markantne presahuje krajné hranice ústavnej akceptovateľnosti, keď súd nad rámec skutkového vymedzenia námietky premlčania (žalovaný 1/ argumentoval trojročnou premlčacou lehotou vychádzajúc z ukončenia prác najneskôr dňom 12. 12. 2007 bez ohľadu na zápisničné odovzdanie a prevzatie diela) akceptoval obsahovo úplne inú námietku, ktorú žalovaný 1/ nevymedzil tak, ako ju pojal súd do svojho odôvodnenia. Poukázal taktiež na skratkovitý minimalizmus a popisnosť argumentácie súdu.

9. Poukázal na inú vadu konania, ktorá spočívala v tom, že žalobca v priebehu celého konania pred súdom prvej inštancie substancoval v spornej skutkovej otázke zhotovenia diela a jeho ceny skutkovú i právnu argumentáciu s uplatnením jednotlivých prostriedkov procesného útoku, na ktoré súd prvej inštancie nereagoval buď vôbec alebo nedostatočne. Namietaná iná vada spočíva v nerešpektovaní právne záväzného stanoviska odvolacieho súdu a v prekvapivom svojvoľnom vytvorení vlastnej skutkovej platformy vykazujúce znaky nepreskúmateľného rozhodnutia. Poukázal na odôvodnenie v bode 48 rozsudku, pričom na túto časť je nutné nazerať cez predbežné právne posúdenie veci a určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení, keď súd zverejnením konečného postoja v tejto otázke neumožnil žalovanému ďalej argumentovať. Nepreskúmateľnosť je v tejto časti založená absenciou dostatočného objemu koherentných vysvetľujúcich úvah a hodnotiacich úsudkov súdu v prieniku s absenciou príslušnej procesnoprávnej argumentácie podporujúcej rozhodnutie súdu v tejto časti uplatneného nároku.

10. Poukázal na to, že súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. V prípade, že z vykonaných skutkových zistení súd prijme závery, ktoré z nich nevyplývajú, pričom skutkové zistenia tvoria zásadný skutkový rámec pre právne posúdenie veci, ide o naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f), keď súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na názor odvolacieho súdu, keď je nepochybné, že došlo k zhotoveniu diela, respektíve jeho časti a bolo povinnosťou súdu prvej inštancie zaoberať sa všetkými dôkazmi a tvrdeniami prezentovanými žalobcom v prospech jeho verzie. Ide o skupinu dôkazov, a to výsluch žalobcu na pojednávaní dňa 16. 11. 2011, svedecké výpovede svedkov, listinné dôkazy, dodacie listy, fotodokumentácia. Tieto dôkazy súd opomenul včleniť do voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 191 CSP. Žalobca navrhol vykonať opakovaný výsluch žalovaného 1/ na odstránenie nezrovnalosti v jeho tvrdeniach, ohľadku miesta a znalecké dokazovanie na hodnotu diela. Ani jeden z týchto dôkazov súd nevykonával, pričom uviedol, že bez ingerencie súdu nie je schopný žalobca vykonať posudok prístupom na cudzí pozemok.

11. Skutočnosť, že sa žalobca po rozhodnutí odvolacieho súdu nijako nevyjadril k okolnostiam fakturácie za vypracovanie architektonického spracovania nezbavovala súd povinnosti vysporiadať sa s obsahom tohto listinného dôkazu a včleniť ho do komplexného skutkového stavu. Z obsahu faktúry číslo 2008/004 zo dňa 31. 10. 2008 vyplýva, že ide o architektonické spracovanie jazera a konzultácie k výberu hydroponických nádob a ich výsadbe, vymedzenie úlohy sa zjavne týka len časti zhotovovaného diela, a to tej, ktorá mala by s najväčšou pravdepodobnosťou vykonávaná v roku 2008. Neexistuje žiaden obsahový súvis medzi fakturovanými prácami a dodávkami a medzi fakturáciou ohľadom architektonického spracovania. Vykonaním tohto dôkazu nie je možné žiadnym výkladom dôjsť k záveru o nepreukázaní vykonaní diela.

12. Podobne ako v bode 48 aj v bode 59 odôvodnenia predstavuje úvodná formulácia prvej vety bezobsažné kliše, pričom ani z ďalšieho textu odôvodnenia nie je možné zistiť, o ktoré konkrétne dôkazy súd prvej inštancie oprel hodnotiace úsudky a myšlienkové postupy. Zásadný omyl vidí žalobca v tom, že súd z hľadiska skutkovo relevantných zistení posudzoval podstatné obsahové náležitosti zmluvy o dielo, ktoré predpokladá obchodný zákonník, hoci vo vzťahu k žalovanému 1/ sa nemohlo jednať o obchodnoprávny vzťah, ale išlo o zmluvu o dielo podľa ustanovení § 631- § 643 OZ. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný 2/ opakovane potvrdil a uznal uzavretie zmluvy o dielo. Vzhľadom na evidentnú personálnu previazanosť nie je možné ako hodnovernú hodnotiť verziu žalovaného 1/, že o uzavretí zmluvy o dielo s jej podstatnými obsahovými náležitosťami nemal žiadnu vedomosť.

13. Upriamil pozornosť na to, že ušlo pozornosti súdu pri komplexnom hodnotení dôkazov, že už na pojednávaní dňa 6. 11. 2011 došlo k zásadnému rozporu medzi tvrdením právneho zástupcu žalovaného 1/ a medzi tvrdením žalovaného 1/. Pokiaľ právny zástupca popieral, že by žalobca vôbec vykonal nejaké práce na objekte v C., žalovaný 1/ v rámci svojho prednesu potvrdil vykonávanie prác v C., pričom spochybnil vykonávanie prác v sídle firmy žalovaného 2/ v D. R.. Tento rozpor mal byť súdom hodnotený v prospech verzie žalobcu. Pokiaľ teda P. S. priznal vykonávanie prác, muselo sa tak stať len s jeho súhlasom a po predchádzajúcom dohovore ohľadom podstatných obsahových náležitostí zmluvy o dielo - t. j. o rozsahu a cene diela. V rovine skutkových tvrdení žalobca namieta nesprávnosť záverov, ktoré vyústili do posúdenia ústne uzavretej zmluvy o dielo ako absolútne neplatného právneho úkonu, keď skutkové tvrdenia žalobcu podporené listinnými dôkazmi (dodacími listami, smenovnicami, fotodokumentáciou), sú potvrdzované tiež obsahom zápisnice zo dňa 17. 12. 2007. Túto zápisnicu je možné považovať za relevantný dôkaz o podstatných obsahových náležitostiach zmluvy o dielo uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/, pretože v jednotlivých ustanoveniach zápisnice je možné zrozumiteľne identifikovať rozsah diela, jeho cenu, termín začatia/dokončenie, prevzatie bez výhrad a záverečný posudok s poznámkou o odovzdaní keramiky v marci 2008. Pokiaľ nebolo možné vykonať znalecké dokazovanie na namietanú pravosť podpisu P. S. na zápisnici zo dňa 17. 12. 2007, nie je v súlade s bremenom tvrdenia a dôkaznou teóriou spochybňovať obsah a význam skutkovej informácie uvedenej v kópii tohto dokumentu v prospech verzie žalobcu. Jednoduchým vizuálnym porovnaním podpisu P. S. na zápisnici s inými v súdnom spise dostupnými písomnosťami je možné ustáliť, že ide o totožný podpis. Súd neprihliadol na to, že má k dispozícii úradne overenú fotokópiu zápisnice notárskym úradom, čo predstavuje vyšší stupeň hodnovernosti.

14. Súd prijal nesprávne zistenia ohľadom premlčania, súd nebol oprávnený bez zmeny skutkového stavu založeného doplneným dokazovaním v intenciách záväzného názoru odvolacieho súdu svojvoľne tento prelomiť len s poukazom na zavedenie nového procesného predpisu.

15. K odvolaciemu dôvodu spočívajúcemu v nesprávnom právnom posúdení poukázal na nesprávne aplikovanie § 536 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka, § 34, § 37 ods. 1, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 149, § 151 ods. 1, § 151 ods. 1, § 191 ods. 1, § 220 ods. 2, 3 CSP. Pretože pasívna vecná legitímácia nasvedčovala žalovanému 1/, súd mal správne použiť na posúdenie platnosti zmluvy ustanovenie § 631- § 643 OZ. V tejto súvislosti poukázal na rozdiely právnej úpravy zmluvy o dielo v Občianskom zákonníku a Obchodnom zákonníku. V závere uviedol, že členitej, bližšie konkretizovanej skutkovej právnej argumentácii žalobcu mala zodpovedať aj rovnako početná a členitá odpoveď súdu, aby išlo preskúmateľné zdôvodnenie. V zmysle zásad iura novit curia bolo povinnosťou dať kvalifikovanú a špecifickú odpoveď pri právnom posúdení sporných skutkových otázok.

16. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 1/. Rozsudok okresného súdu žiadal ako vecne a právne správny potvrdiť, pričom s tvrdeniami žalobcu uvedenými v odvolaní nesúhlasil a poprel ich v celom rozsahu. Súd prvej inštancie sa neodklonil od právne záväzného stanoviska odvolacieho súdu a postupoval v súlade so závermi odvolacieho súdu uvedenými v uznesení zo dňa 27. 5. 2015 č. k. 15Co/84/2014. Všetky tvrdenia žalobcu v odvolaní týkajúceho sa toho, že súd prvého stupňa sa mal odkloniť od právne záväzného stanoviska odvolacieho súdu, sú nepravdivé. Stotožnil sa so záverom

súdu, že námietka žalovaného 1/, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, je v plnom rozsahu dôvodná a súd takéto premlčané právo podľa § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 OZ nemôže priznať. V rámci posudzovania námietky premlčania súd v súlade so závermi odvolacieho súdu skúmal, či medzi stranami sporu došlo k uzavretiu platnej zmluvy o dielo. Stotožnil sa so záverom súdu, že uzatvorenie zmluvy v ústnej forme medzi žalobcom a žalovaným 1/ nebolo žalobcom preukázané. Zmluva medzi žalobcom a žalovaným 2/ je neplatná. Žaloba nie je dôvodná, účastníci neuzatvorili platnú zmluvu o dielo. Súd správne vyhodnotil, že medzi stranami sporu nebola uzavretá platne zmluva o dielo, preto ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré sa musí vydať podľa § 450 ods. 1 OZ. Súd mal preukázané, že pozemky, na ktorých sa mali vykonávať práce, patrí žalovanému 1/ a na základe tejto skutočnosti bezdôvodné obohatenie bolo na strane žalovaného 1/. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému 1/ z titulu vydania bezdôvodného obohatenia je premlčaná, nakoľko uplynula dvojiročná premlčacia lehota podľa § 107 ods. 1 OZ. Podľa názoru žalovaného 1/ práce skončili už v novembri 2007, čo vyplýva zo zápisnice o odovzdaní a prevzatí diela zo dňa 15. 12. 2007 ako aj svedeckej výpovede pána M. Q.. Aj v prípade, že by sa deň 12. 12. 2007 považoval za deň ukončenia prác, tak deň, kedy sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, je deň 12. 12. 2007.

17. Koniec premlčacej lehoty v takomto prípade pripadá na deň 12. 12. 2009. Keďže žaloba bola podaná dňa 13. 12. 2010, bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Z tohto dôvodu súd správne žalobu zamietol. Nakoľko došlo k zamietnutiu z dôvodu námietky premlčania, súd sa ďalšími skutočnosťami nezaoberal, ako na to poukázal krajský súd. Poukázal na to, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy, čo vyplýva z § 185 ods. 1 CSP, ako aj príslušnej judikatúry, napr. uznesenia NS SR číslo 6 Cdo 48/2011, 6 Cdo 2017/2013, 6 Cdo 337/2014). Z tohto dôvodu tvrdil, že súd prvej inštancie postupoval v súlade so závermi odvolacieho súdu.

18. Taktiež právo žalobcu na spravodlivý proces nebolo žiadnym spôsobom porušené. Všetky tvrdenia žalobcu v odvolaní týkajúceho sa toho, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, sú nepravdivé. Súd rešpektoval procesné pravidlá podľa CSP, rozsudok je nepreskúmateľný a zrozumiteľný, odôvodnenie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. Súd sa neodklonil od kasačnej záväznosti právneho názoru zaujatého odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení. Tvrdenie žalobcu, že ide o svojvoľné rozhodnutie, je nepravdivé. Predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Pretože v konaní bola žalovaným 2/ namietaná skutočnosť, že žalobca nepreukázal rozsah vykonaných prác, dohodu o cene a odvolací súd tiež v zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že nie je zřejmý obsah zmluvy o dielo, rozsah prác, cena diela, t. j. neboli naplnené zákonné predpoklady uzatvorenia zmluvy o dielo, bolo možné predvídať, že súd právne posúdi, že medzi účastníkmi nebola uzatvorená platne zmluva o dielo, preto ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré sa musí vydať. V tejto súvislosti poukázal na znenie ustanovenia § 37 ods. 1 OZ. Ak by aj žalovaný 2/ tvrdil, že uzatvoril ústnu zmluvu o dielo so žalobcom a súd zistí, že táto zmluva je absolútne neplatná pre neurčitosť, nemôže na ňu prihliadať ako na platnú zmluvu. O nepredvídateľnosti rozhodnutia možno hovoriť iba v prípade rozhodnutí odvolacieho orgánu, nie v prípade prvostupňových rozhodnutí. Žalobca sa zúčastňoval pojednávaní, mal možnosť nahliadať do spisu a súd mu umožnil uplatňovať procesné práva. Z práva na spravodlivý proces nevyplýva povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, ak súd niektoré z navrhnutých dôkazov nevykoná, nemožno to považovať, že bolo žalobcovi znemožnené uplatniť si jeho procesné práva v konaní.

19. Súd po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu zverejnil predbežné právne posúdenie veci, vyjadril sa k tomu, že nie je preukázaný rozsah diela a cena, údaj o tom, kedy strany uzatvorili zmluvu, t. j. zákonné predpoklady uzatvorenia zmluvy o dielo, na čo poukázal aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí, tiež sa vyjadril, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná. V konaní nedošlo k inej vade, súd prvej inštancie postupoval v súlade s CSP a konal aj so závermi odvolacieho súdu. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Súd vychádzal pri posudzovaní podstatných obsahových náležitostí zmluvy o dielo z Obchodného zákonníka, nakoľko práce boli vykonávané na podnet žalovaného 2/, čo vyplýva aj z vykonaných dôkazov, t. j. išlo o vzťah medzi podnikateľmi. Nebol preto dôvod na to, aby súd pri posudzovaní zmluvy vychádzal z Občianskeho zákonníka. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal uzatvorenie zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným 1/.

20. Námietky žalobcu vo vzťahu k rozporu medzi tvrdením právneho zástupcu žalovaného 1/ a medzi tvrdením žalovaného 1/ uviedol, že sú nepravdivé, účelové a zavádzajúce. Právny zástupca žalovaného 1/ poprel, že by si žalovaný 1/ ako fyzická osoba objednal od žalobcu nejaké práce, tiež poprel, že by žalobca vykonal nejaké práce pre žalovaného 1/ ako fyzickú osobu. Právny zástupca žalovaného 1/ nikdy netvrdil, či by sa nevykonávali žiadne práce na objekte v C.. P.. S. na pojednávaní jednoznačne uviedol, že: „čo sa týka vykonávaných prác, tak tieto práce sa mali vykonávať na podnet žalovaného 2/,

ja som vždy so žalobcom jednal ako konateľ žalovaného 2/, nie ako fyzická osoba“. Tzn., že tu nie je žiadny rozpor medzi tvrdením právneho zástupcu žalovaného 1/ a žalovaným 1/.

21. Poprel aj tvrdenie žalobcu, že zápisnicu zo dňa 17. 12. 2007 je možné považovať za relevantný dôkaz o podstatných obsahových náležitostiach zmluvy o dielo. Žalovaný 1/ túto zápisnicu nepodpisal ani ako fyzická osoba, ani ako konateľ žalovaného 2/ a na tejto zápisnici nie je jeho podpis. Pretože spochybnil existenciu listiny, tak na jeho platné spochybnenie mu stačí tvrdiť, že takúto listinu v živote nepodpisal. V takom prípade celé dôkazné bremeno ohľadne tejto listiny vrátane pravosti podpisov zaťažuje žalobcu, ktorý si z tejto listiny pre seba práva vyvodzuje. Krajský súd na žiadnom mieste vo svojom zrušujúcom rozhodnutí nepovedal, že ide o dôkazné bremeno žalovaného. Žalobca sám nepredložil originál listiny, o ktorej tvrdí, že disponuje úradne osvedčenú fotokópiu, čo samo osebe je dosť závažujúce. Z dôvodu, že žalobca nepredložil originál listiny, nebolo možné vykonať ani znalecké dokazovanie na skúmanie pravosti podpisu na zápisnici zo dňa 17. 12. 2007.

22. Taktiež sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu ohľadom jednoduchého vizuálneho porovnania podpisu, pretože skúmanie pravosti podpisu na zápisnici je otázkou odbornou a môže ju posúdiť iba znalec. Záver o pravosti podpisu nemožno vyvodiť z vizuálneho porovnávanie podpisu. Nakoľko žalovaný spochybnil pravosť podpisu na zápisnici a žalobca nepredložil originál zápisnice, ktorý je potrebný pre znalecké dokazovanie, súd nemôže na zápisnicu ako dôkaz prihliadnuť. Úradne overená fotokópia zápisnice nie je postačujúca. Dôkazné bremeno ohľadom pravosti podpisu žalovaného 1/ na zápisnici je na žalobcovi, nakoľko tento si vyvodzuje z tejto listiny pre seba a práva, čo vyplýva aj z judikatúry, napr. uznesenia NS SR sp. zn. 4 Cdo 13/2009.

23. Neuznal ani námietku žalobcu ohľadom nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd správne vychádzal pri posudzovaní podstatných obsahových náležitostí zmluvy o dielo z Obchodného zákonníka, nakoľko práce boli vykonávané na podnet žalovaného 2/, čo vyplýva z vykonaných dôkazov. Nebol preto dôvod na to, aby súd posudzoval zmluvu o dielo podľa Občianskeho zákonníka. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktorým by preukázal uzatvorenie zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným 1/. Žalovaný 1/ nepodpisal vo svojom mene ako fyzická osoba v právnom postavení objednávateľa zápisnicu zo dňa 15. 12. 2007. Žalovaný 1/ poprel oprávnenosť vystavenia faktúry s číslo 2008/011 zo dňa 30. 4. 2008. Ani tieto práce si neobjednal. Na doplnenie uviedol, že Občiansky zákonník v ustanoveniach týkajúcich sa zmluvy o dielo nevyžaduje, aby bola dohodnutá cena diela, avšak rozsah diela musí byť dohodnutý, pričom je podstatnou náležitosťou zmluvy o dielo. Ak by teda išlo o zmluvu o dielo podľa Občianskeho zákonníka, nebol by preukázaný rozsah diela, t. j. zmluva by nebola určitá, čo by malo za následok taktiež neplatnosť zmluvy podľa § 37 ods. 1 OZ. Žalobca sám nevedel, s kým uzatvoril zmluvu o dielo, čo vyplýva aj z toho, že žaloval žalovaného 1/ aj žalovaného 2/. Žalobca tvrdenia nejasné skutočnosti, na druhej strane sám žalovaný 2/ sa vyjadril, že zmluvu uzatvoril so žalobcom žalovaný 2/. Táto zmluva je však neplatná, pričom pri posudzovaní jej neplatnosti vychádzal súd správne z Obchodného zákonníka, keďže posudzoval záväzkový vzťah medzi podnikateľmi. K bezdôvodnému obohateniu došlo voči žalovanému 1/, nakoľko pozemky, na ktorých sa mali vykonávať práce, patria žalovanému 1/.

24. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný 2/. Napadnutý rozsudok žiadal potvrdiť ako vecne aj právne správny. Svojím obsahom sa stotožnil s argumentáciou žalovaného 1/. Tvrdenia žalobcu poprel v celom rozsahu, pretože mu nebolo znemožnené, aby uskutočňoval patriace mu procesné práva, nedošlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a konanie netrpí inou vadou.

25. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu ku kasačnej záväznosti uviedol, že s nimi nesúhlasí. Súd prvej inštancie sa neodklonil od právne záväzného stanoviska odvolacieho súdu a postupoval v súlade s jeho závermi. Poukázal pritom na to, že odvolací súd uložil povinnosť prvostupňovému súdu zaoberať sa námietkou premlčania vznesenú žalovaným 1/ a následne po posúdení námietky z nej vyvodiť príslušné závery, pokiaľ ju vyhodnotí ako včasnú. Okresný súd sa primárne zaoberal námietkou premlčania. Stotožnil sa so závermi súdu, že námietka je dôvodná a pohľadávka premlčaná. V rámci posudzovania námietky premlčania súd v súlade so závermi odvolacieho súdu skúmal, či medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o dielo. Čo sa týka rozsahu a ceny diela, tento rozsah diela nebol podľa súdu ustálený stranami a ani žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že by pri uzatváraní zmluvy o dielo bol stanovený rozsah a cena tohto diela. Práve v tejto súvislosti poukázal na závery súdu vyslovené v bode 48 odôvodnenia. Stotožnil sa aj so záverom súdu uvedeným v bode 59 odôvodnenia rozsudku. Súd predovšetkým skúmal, či došlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o dielo a potom musel určiť, či pasívne legitimovaným v tomto prípade je žalovaný 1/, resp. žalovaný 2/. Podľa názoru žalovaného 2/ súd dospel k správnejmu záveru, že nedošlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o dielo. Taktiež sa stotožnil so záverom, že neboli naplnené zákonné predpoklady pre uzatvorenie zmluvy o dielo, a to rozsah diela a cena. Súd nemal zo strany žalobcu produkované žiadne dôkazy, ktoré by konkretizovali potrebné určujúce atribúty,

aby bolo možné konanie strán sporu posúdiť ako zmluvu platnú. Súd správne preto dospel k záveru, že nebola uzatvorená platne zmluva o dielo, a preto ide o bezdôvodné obohatenie, ktoré sa musí vydať. Mal preukázané, že pozemky, na ktorých sa mali vykonávať práce, patria žalovanému 1/ a na základe tejto skutočnosti sa bezdôvodne obohatil žalovaný 1/. Súd správne žalobu zamietol z dôvodu námietky premlčania, a preto sa ďalšími skutočnosťami nezaoberal.

26. Tak, ako žalovaní 1/, žalovaný 2/ poukázal na to, že práce skončili už v novembri 2007 a aj v prípade, že by sa za deň ukončenia prác považoval deň 12. 12. 2007, koniec premlčacej lehoty pripadol na 12. 12. 2009. Poukázal na to, že pokiaľ ide o skutočnosti uvedené v uznesení krajského súdu, zrušujúce rozhodnutie bolo vydané ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku s tým, že v súčasnosti tie skutočnosti, na ktoré krajský súd poukázal, že má okresný súd vykonať dokazovanie určitým smerom, už nie je možné v zmysle nového Civilného sporového poriadku vykonávať. Pokiaľ ide o návrh na výkon sa vykonanie dokazovania, súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi strán sporu a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať.

27. Za nepravdivé považoval aj tvrdenie žalobcu vo vzťahu k svojvoľnosti a arbitrárnosti vytvorenia skutkového stavu veci. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. K návrhom na vykonanie dokazovania uviedol, že žalovaný 1/ už bol vypočutí v rámci súdneho konania, pričom opakovaný výsluch by nepriniesol žiadne nové skutkové okolnosti potrebné pre rozhodnutie. Tiež neobstojí argumentácia žalobcu, že žalobca bez ingerencie súdu nie je schopný vykonať súkromný znalecký posudok prístupom na cudzí pozemok. Toto tvrdenie je nepravdivé a účelové. Nevie si totiž predstaviť, akú súčinnosť by mal žalovaný 2/ poskytnúť, pretože ohliadka na mieste samom je neúčelná a nemohlo by z nej vyplynúť nič pre toto konanie.

28. Súd správne vychádzal pri posudzovaní podstatných obsahových náležitostí zmluvy o dielo z Obchodného zákonníka, nakoľko práce boli vykonávané na podnet žalovaného 2/, čo vyplýva z vykonaných dôkazov. Nebol dôvod preto, aby súd vychádzal z Občianskeho zákonníka. Tvrdenie žalobcu, že uzatvoril zmluvu so žalovaným 1/, nepreukázal. Taktiež rozporoval odvolanie žalobcu ohľadom rozporov na pojednávaní dňa 6. 11. 2011 v zhode s vyjadrením žalovaného 1/ uvedeným vo vyjadrení k odvolaniu. Žiadny rozpor medzi tvrdením právneho zástupcu žalovaného 1/ a žalovaným 1/ neexistoval. K tvrdeniu žalobcu vo vzťahu k zápisnici zo dňa 17. 12. 2007 uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu. Zápisnicu žalovaný 1/ nepodpísal. Dôkazné bremeno ohľadom tejto listiny vrátane pravosti podpisu zaťažuje žalobcu, ktorý si z tejto listiny pre seba práva vyvodzuje. Pretože žalobca nepredložil originál listiny, nebolo možné vykonať ani znalecké dokazovanie. Taktiež sa nestotožnil s argumentáciou, že jednoduchým vizuálnym porovnaním podpisu možno dospieť k záveru, že ide o totožný podpis, pričom skúmanie pravosti podpisu je otázkou odbornou a môže ju posúdiť iba znalec.

29. K nesprávnemu právnomu posúdeniu uviedol zhodné tvrdenia ako vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný 1/. Súd pri posudzovaní podstatných obsahových náležitostí zmluvy o dielo vychádzal z Obchodného zákonníka, nakoľko práce boli vykonávané na podnet žalovaného 2/. Nebol dôvod, aby súd postupoval podľa Občianskeho zákonníka. Žalobca tak neuniesol dôkazné bremeno, ktorý by preukázal uzatvorenie zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným 1/.

30. Na doplnenie poukázal, že Občiansky zákonník v časti týkajúcej sa zmluvy o dielo nevyžaduje, aby bola dohodnutá cena diela, avšak rozsah diela musí byť dohodnutý a ide o podstatnú náležitosť zmluvy o dielo. Uzatvorenie zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným 1/ nebolo preukázané. Žalobca sám nevedel, s kým uzatvoril zmluvu o dielo, čo vyplýva aj z toho, že žaloval aj žalovaného 1/, aj žalovaného 2/, žalobca tvrdil nejasné skutočnosti, na druhej strane sám žalovaný 2/ sa vyjadril, že zmluvu uzatvoril so žalobcom žalovaný 2/. Zmluva o dielo uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným 2/ je neplatná, pričom súd pri posudzovaní neplatnosti zmluvy vychádzal správne z Obchodného zákonníka, keďže posudzoval záväzkový vzťah medzi podnikateľmi. K bezdôvodnému obohateniu došlo voči žalovanému 1/, nakoľko pozemky, na ktorých sa mali vykonávať práce, patrili žalovanému 1/.

31. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

32. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

33. Odvolací súd preskúmaním odvolacích dôvodov žalobcu, rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj záverov, ktoré vyvodil z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom na zistený skutkový stav okresný súd aplikoval správne relevantné právne normy.

34. Žalobca v úvode odvolania predovšetkým namietal, že súd prvej inštancie porušil kasačnú záväznosť, keď tvrdil, že pre konanie po zrušení rozhodnutia odvolacím súdom platí zásada viazanosti nižšieho súdu vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu. Vo veci sa súd prvej inštancie prezentovaným právnym posúdením veci bezdôvodne odklonil od právne záväzného stanoviska odvolacieho súdu a vo všetkých nastolených právnych otázkach rezignoval na názorovú záväznosť súdu vyššej inštancie. Tento argument použil aj v časti, kde namieta porušenie práva na spravodlivý proces.

35. Preskúmaním veci odvolací súd takéto pochybenie nezistil. Predovšetkým treba upriamiť pozornosť na to, že zrušujúce uznesenie tvorí jeden celok a nemožno separovať určité úvahy tak, aby v konečnom dôsledku vyzneli neobjektívne. Odvolací súd predovšetkým konštatoval, že rozhodnutie je predčasné v dôsledku absencie určitých dôkazov a následných vyvođených skutkových záverov. Odvolací súd prízvukuje, že toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané 27. mája 2015, teda za platnosti Občianskeho súdneho poriadku. Aj v tomto zmysle vec preskúmal a vyvodil svoje závery, uviedol určité úvahy a nakoniec aj záväzné stanovisko pre okresný súd. Odvolací súd uviedol, že došlo k zhotoveniu diela, prípadne jeho časti. Táto skutočnosť bola preukázaná. Boli vykonané určité práce, nebolo však preukázané, kto uzavrel zmluvu, kedy, jej obsah ani iné bližšie okolnosti uzavretia zmluvy. Odvolací súd zdôrazňuje, že v žalobe žalobca uviedol tvrdenie, že žalovaný 1/ si u žalobcu prostredníctvom ústnej objednávky objednal dodanie materiálu (rastlín) a záhradníckych prác v mieste bydliska žalovaného 1/ - Q. C. XXX s tým, že termín začatia realizácie diela bol stanovený na september 2007 a termín dokončenia diela na december 2007. Žalobca v žalobe tvrdil, že sa dohodli na cene diela vo výške 91.615,22 EUR. Následne tvrdil, že riadne vykonal všetky práce, dodal žalovanému 1/ všetok objednaný materiál a dielo mu odovzdal, čo mal žalovaný 1/ potvrdiť v Zápisnici o odovzdaní a prevzatí dokončených stavieb dňa 17. decembra 2007. Za účelom úhrady žalovanému 1/ vystavil faktúru číslo 2008/011 zo dňa 30. 4. 2008. Na preukázanie týchto tvrdení žalobca priložil osvedčenú fotokópiu Zápisnice o odovzdaní a prevzatí dokončených stavieb zo dňa 17. 12. 2007, faktúru číslo 2008/011 zo dňa 30. 4. 2008, list žalovaného 1/ zo dňa 19. 5. 2008, ktorým faktúru vrátil. Povinnosťou žalobcu pri podávaní žaloby bolo uviesť všetky rozhodujúce skutočnosti a na svoje tvrdenia predložiť dôkazy. Ani z jedného predloženého dôkazu nevyplýva, aký bol obsah uzavretej zmluvy, kedy táto bola uzavretá a aký bolo skutočný rozsah prác, ktoré sa mali vykonať, aký mal byť rozsah dodaného materiálu, koľko rastlín, aké záhradnícke práce sa mali vykonať.

36. Vzhľadom na nedostatky v zisťovaní skutkového stavu odvolací súd musel tiež konštatovať, že nie je zrejmé, na základe akého podkladu sa záhrada realizovala, keď z obsahu spisu vyplývalo, že fi Exterier Group, s. r. o., so sídlom vo Zvolene, Borovianska 1127/14, fakturovala faktúrou č. 2008/04 zo dňa 31. 10. 2008 odberateľovi P.. A. S. architektonické spracovanie jazera na ranči v C.. Odporca faktúru vrátil ako nedôvodnú. Citovaná firma má rovnaké sídlo, ako navrhovateľ, pričom jediným spoločníkom tejto firmy bol P. C. U.. Faktúra je až z októbra 2008. Vzhľadom na deficit tvrdení žalobcu už v žalobe, ale aj počas konania nebolo zrejmé, aký mal byť rozsah prác. Nebolo zrejmé, či išlo aj o práce na jazierku a či tieto boli vykonávané v rámci iných prác od septembra do decembra 2007. Preto odvolací súd usúdil, že pre získanie celkového obrazu o daných vzťahoch nie je bez významu, čo a prečo firma navrhovateľa fakturovala v čase, keď sa už na jazierku pracovalo. Nebolo zrejmé, či práce vykonával žalobca aj na jazierku, keď ako dôkaz boli priložené fotografie nie sadby rastlín ale výkopových prác pre jazierko. Nastali pochybnosti o postavení žalovaného 1/ vo vzťahu k žalovanému 2/, odvolací súd preto uviedol, že „z vykonaného dokazovania vôbec nevyplývalo, kedy, kde a za akých okolností došlo k uzavretiu spornej zmluvy o dielo. Zmluva o dielo vyžaduje naplnenie obsahových náležitostí, teda aj predmet diela, výsledok, ktorý musí byť vyhotovený. Ide o podstatnú vec pre posúdenie, či a kedy došlo k zhotoveniu diela.“ Úvahy odvolacieho súdu mali svoj základ v nedostatočne vyvođenom skutkovom závere okresného súdu, ktorý týmto okolnostiam nevenoval patričnú pozornosť, práve z týchto dôvodov bolo potrebné predchádzajúci rozsudok zrušiť. Okrem iného odvolací súd uložil súdu vykonať dokazovanie na pravosť podpisu žalovaného 1/ na zápisnici zo dňa 17. 12. 2007. Okresný súd v tomto smere začal vykonávať dokazovanie, ale v zmysle O. s. p. ho nemohol ukončiť, pretože žalobca nepredložil originál listiny, bez ktorého znalci nemohli dospieť k objektívnemu záveru o pravosti podpisu.

37. Odvolací súd upozornil okresný súd na to, že nevenoval pozornosť vznesenej námietke zaujatosti žalovaným 1/ dňa 18. 09. 2013. Posúdenie námietky premlčania má význam, keď je zrejmé, že dielo bolo dodávané, návrh na začatie konania bol podaný na súde dňa 13. 12. 2010. Z dovtedy vykonaného dokazovania vyplývalo, že práce mali byť ukončené koncom novembra, pričom niektorí svedkovia uvádzajú, že pracovali aj začiatkom decembra. Podľa evidencie dochádzky predloženej žalobcom vyplývalo, že jeho pracovníci pracovali na ranči od septembra 2007 do novembra 2007, A. R. naposledy 12. 12. 2007, rovnako aj Z. U.. Podľa tvrdenia žalovaného 1/ (ako konateľa za žalovaného 2/) k odovzdaniu diela zápisnične došlo prinajmenšom 15. 12. 2007. Z dokazovania nevyplývalo, že by

žalobca vykonával práce po dátume 12. 12. 2007. Preto s prihliadnutím na dané skutočnosti odvolací súd uložil povinnosť prvostupňovému súdu zaoberať sa námietkou premlčania vznesenou žalovaným 1/. Následne po posúdení danej námietky buď z nej vyvodí príslušné právne závery, pokiaľ ju vyhodnotí ako včasnú. Pokiaľ nie, bude musieť zistiť obsah zmluvy o dielo, rozsah prác a materiálu, ktoré boli predmetom zmluvy, ako bola určená cena diela, čo z toho bolo vykonané v súlade so zmluvou a v akom rozsahu, v rámci dokazovania bude vyhodnocovať predložené účtovné doklady a ich hodnovernosť aj vo vzťahu k účtovníctvu žalobcu, či boli riadne zaúčtované a skutočne dodané objednávateľovi, ktorý dodanie tovaru podpisuje na dodacom liste, ktorý je v účtovníctve s príslušnou faktúrou, avšak za predpokladu, že tieto doklady žalobca má. Odvolací súd uviedol, že nepostačujú len dodacie listy, ktoré nie sú riadne vyhotovené, preto bolo dôležité zistiť, či skutočne boli riadne zaúčtované a vykonaná dodávka materiálu tak, ako je to v nich uvedené. Súdu bolo uložené vyhodnotiť faktúru č. 2000/011, ktorou bola vyfakturovaná dodávka diela vo vzťahu k dodacím listom. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že za dielo bolo zaplatené. Nepochybne ale bude potrebné sa zaoberať aj obranou odporcu 2/, že žiada hodnotu štyroch faktúr započítať vo forme obrany, pričom ale je potrebné dodať, že musí ísť o započítateľnú položku a odporca 2/ musí preukázať dôvod nároku, resp. navrhovateľ musí preukázať hodnoverne účtovne reálny dôvod vystavených štyroch faktúr.

38. Okresný súd po zrušení rozsudku postupoval v súlade s názorom odvolacieho súdu. Dokonca aj po nadobudnutí účinnosti nového procesného poriadku CSP mal snahu dokončiť dokazovanie znaleckým posudkom, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko znalci nemohli vykonať tento posudok z dôvodu, že nebol predložený originál listiny, na ktorej sa mal posudzovať podpis žalovaného 1/. Vzhľadom na metodiku vykonávania znaleckého postupu grafológom je logické, že nemôže pri zisťovaní pravosti podpisu vychádzať z fotokópie, hoci aj notársky overenej. Ak žalovaný 1/ tvrdil, že Zápisnicu zo dňa 17. 12. 2007 nepodpísal, nebolo možné od neho očakávať preukázanie negatívnej skutočnosti, túto povinnosť mal žalobca. Ak tvrdil, že má overenú fotokópiu tejto zápisnice, je logické predpokladať, že pri overení musel predložiť originál. Žalobca nevysvetlil žiaden rozumný dôvod, prečo originál na účely znaleckého dokazovania nepredložil, pričom opakovane argumentoval, že súd môže vychádzať aj z fotokópie. Aj bez znaleckého dokazovania možno vyvodiť záver, že dnešné technologické možnosti umožňujú rôznym spôsobom narábať s listinou, preto okresný súd vyvodil správny záver, že Zápisnica zo dňa 17. 12. 2007 nie je tým dôkazom, z ktorého možno vyvodiť skutkové okolnosti, na ktoré poukazuje žalobca.

39. Okresný súd nezmenil hodnotenie skutkového stavu zásadným významom, pretože skutkový stav zistený do zrušujúceho rozhodnutia nebolo dostatočný, závery, ktoré vyplynuli z dokazovania, neboli dostatočne zrozumiteľne vyhodnotené, pričom odvolací súd konštatoval, že zamietavé rozhodnutie nie je založené na dostatočne zistenom skutkovom stave. Ak skutkový stav nebol dostatočne ustálený, nemohlo dôjsť k jeho zmene tak, ako to tvrdí žalobca. Okresný súd nemusel odôvodňovať odklon od kasačnej záväznosti, pretože postupoval v jeho súlade a zaoberal sa podstatnými argumentami strán sporu. Súd vysvetlil navzájom odporujúce si dôkazy. Z rozhodnutia okresného súdu dostatočne vyplýva, aké skutkové zistenia z vykonaného dokazovania vyplynuli, aké boli úvahy súdu pri hodnotení dôkazov a aké právne závery z nich vyvodil. Právne závery sú v súlade so zisteným skutkovým stavom, pričom rozhodnutie obsahuje relevantné vysvetlenie dôvodov podstatných pre jeho rozhodnutie. V zmysle ustanovenie § 220 ods. 2 CSP okresný súd v odôvodnení uviedol, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil aj aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil. Z rozhodnutia vyplýva, ako sa vyjadrili žalovaní a aké prostriedky procesnej obrany použili. Podľa citovaného ustanovenia povinnosťou súdu je jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil a prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Zo zákonnej úpravy vyplýva požiadavka na jasné a výstižné vysvetlenie, teda také, ktoré je pre stranu zrozumiteľné a malo by byť presvedčivé. Povinnosťou súdu nie je uvádzať obsiahle teoretické úvahy. Treba na okraj poznamenať, že žalobca subjektívne presvedčený vstupuje do sporu s predpokladom úspechu, svojou predstavou skutkovej stránky a aplikácie právnych noriem. Akékoľvek rozhodnutie pre neho nepriaznivé bude nepresvedčivé a to aj v prípade, že z hľadiska objektívneho pohľadu a nezaujatého hodnotiteľa môže byť presvedčivé a zrozumiteľné. Žalobca do sporu vstupuje s určitou silou argumentov a dôkazov, ktoré však môžu byť oslabené a ovplyvnené subjektívnym nazeraním na riziko možného úspechu. V danej veci to je zrejmé z písomnej žaloby, keď na strohé tvrdenia sú ponúkané dôkazy, pričom chýbajú tie, ktoré logicky vyplnia podstatné skutkové poznanie, ktoré je významné pre rozhodnutie. Ak žalobca uzavrel zmluvu ústne, vystavil sa pri tvrdenom rozsahu uplatňovaného nároku riziku, že obsah zmluvy nepreukáže. Okresný súd správne poukázal na bdelosť podnikateľa. Odvolací súd bez významu neuviedol a nezvýraznil to, že žaloba je podaná značne

oneskorene. Ak by žalobca konal ako dobrý hospodár, nároku by sa zrejme v určitej časti domohol, pričom však odvolací súd poukázal na nedostatky v účtovníctve, dodacích listoch, ktoré značne oslabujú tvrdenia žalobcu ako aj tomu, že súd jeho tvrdeniam uverí v celom rozsahu. Je vecou žalobcu, kedy podal žalobu, avšak sa vystavil nedbalým konaním riziku, ktoré z toho môže vyplývať. Žalovaný 1/ v rámci procesnej obrany tento nedostatok využil.

40. Z rozsudku okresného súdu nepochybne dostatočne vyplývajú zákonom predpísané náležitosti, súd uviedol všetky relevantné dôkazy, tieto jednotlivo vyhodnotil, pričom uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal a tiež uviedol, prečo ďalšie navrhnuté dôkazy nevykonal, pričom vo vzťahu k ohliadke zotrval na svojom pôvodnom názore, ktorý bol odobrený aj odvolacím súdom. Odvolací súd poznamenáva, že už v priebehu konania nebolo dané zrozumiteľné vysvetlenie zo strany žalobcu, pokiaľ ide o dodávku určitých rastlín, kde existovali podstatné rozdiely v dodacích listoch vo vzťahu k počtu rastlín, ktoré mali byť realizované pri výsadbe. Žalobcovi taktiež nič nebránilo v tom, ak by predložil vlastný znalecký posudok počas konania, hoci, okresný súd by z neho vzhľadom na námietku premlčania vo vzťahu k žalovanému 1/ aj tak nevychádzal a takýto dôkaz by bol nadbytočný. Okresný súd správne nevykonal ďalšie opakované dokazovanie výsluchom žalovaného 1/, ktorý uviedol všetky podstatné tvrdenia už počas konania. Nie je pravda, že v odôvodnení súd nereflektoval na vykonané rozsiahle dokazovanie. Uviedol obsiahlejšie úvahy vo vzťahu k relevantným dôkazom, pričom nebolo potrebné rozsiahlo uvádzať dôkazy, ktoré pre rozhodnutie nemali podstatný význam. To by robilo rozhodnutie práve nepresvedčivé a rozporné. Súd zakladá svoje skutkové zistenia na preukázaných zisteniach, ktoré vyplývajú z konkrétnych dôkazov, nie na dôkazoch, ktoré nie sú dôveryhodné, či majú inú vadu, pre ktorú ich nie je možné akceptovať. Okrem toho rozsah dôkazov je značne ovplyvnený tým, že povinnosťou súdu bolo zaoberať sa otázkou premlčania, čo značne zužuje priestor na vykonávanie iných dôkazov.

41. Odvolací súd neakceptoval ani argument vo vzťahu k vytvoreniu vlastnej skutkovej platformy okresným súdom, pretože okresný súd vychádzal v ďalšom konaní zo záverov odvolacieho súdu. Tento dostatočne a obsiahle naznačil rozhodujúce otázky, ktoré je potrebné vyriešiť, pričom jednoznačne predbežne poukázal na skutočnosť, že súd si musí vyriešiť otázku, či došlo k uzavretiu zmluvy o dielo, kto túto uzavrel a aký bol jej rozsah. Okresný súd v súlade s týmto názorom sa zaoberal zisťovaním skutkových okolností relevantných pre rozhodnutie. Potom nemožno dospieť k záveru, že by išlo o vytvorenie vlastnej skutkovej platformy, už vôbec nejde o prekvapivý záver. Pre strany sporu v ďalšom konaní preto nebolo nič prekvapivé a žalobca mohol očakávať aj výsledok v podobe zamietnutia žaloby. Žalobca v odôvodnení poukázal na ustanovenie § 181 ods. 2 CSP. Ako už vyššie odvolací súd uviedol, konanie začalo za platnosti Občianskeho súdneho poriadku, taktiež pôvodný rozsudok bol zrušený počas platnosti tohto procesného poriadku, kedy sa citované ustanovenie neaplikovalo, už bol vyslovený predbežný názor odvolacieho súdu, ktorý bol pre okresný súd záväzný, na čo poukazoval žalobca aj v odvolaní.

42. Odvolací súd vo vzťahu k námietke žalobcu ohľadom nesprávneho skutkového zistenia uvádza, že s argumentom sa odvolací súd nestotožňuje. Preskúmaním veci dospel k záveru, že skutkové zistenia vyplývajú z vykonaného dokazovania. Žalobca v žalobnom návrhu žiadal zaviazat' na plnenie žalovaného 1/ a žalovaného 2/, a to spoločne a nerozdielne, pričom uviedol, že žalovaného 2/ žaluje z opatrnosti. Z postoja žalobcu je teda nepochybné, že si nebol istý pasívnou legitímáciou, naviac, bez bližšieho vysvetlenia žiadal, aby žalovaní plnili spoločne a nerozdielne, čo žalovaní aj namietali. Žalobca tvrdil, že uzatvoril ústnu zmluvu so žalovaným 1/, obsahom ktorej mala byť dodávka rastlín a záhradníckych prác. Ako bolo vyššie uvedené, nie je pochybné, že určité záhradnícke práce a dodávku rastlín žalobca vykonal.

43. Žalobca tvrdil, že ústnu zmluvu o dielo uzavrel so žalovaným 1/, ktorý toto tvrdenie poprel, naopak, uviedol, že zmluvu uzavierať žalovaný 2/, ktorého je žalovaný 1/ konateľom, a teda pri jednaní vystupoval ako konateľ. V prospech tvrdenia žalovaného 2/ svedčí dôkaz, výpoveď svedka M. Q., z ktorého výpovede vyplývalo, že je zamestnaný u žalovaného 2/ a potvrdil argumentáciu žalovaných, že areál v C. mal prezentovať výrobky značky JPM, pričom dohliadal na realizáciu prác. Z hľadiska dokazovania a následného právneho posúdenia bolo dôležité zistiť, kto bol objednávateľ prác a následne zistiť, či boli splnené predpoklady pre uzavretie zmluvy o dielo. Ak by žalobca preukázal uzavretie zmluvy so žalovaným 1/, súd by aplikoval príslušné ustanovenia zmluvy o dielo podľa Občianskeho zákonníka. Ak by zmluva bola uzavretá so žalovaným 2/, bolo potrebné aplikovať Obchodný zákonník. Dôkaznú pozíciu žalobcu oslabil fakt, že zmluva mala byť uzavretá ústne. Okresný súd dokazovaním nemal preukázané, že by došlo k uzavretiu zmluvy so žalovaným 1/, ktorý to poprel, pričom žalobca nijako presvedčivo nepreukázal, že tvrdenie žalovaného 1/ nie je pravdivé. Je pravda, že aj pri realizácii žalobca postupoval laxne, keď faktúru, na ktorú odkazuje v žalobe, vystavil na odberateľa P. S., pričom ale dodacie listy sú adresované pre odberateľa Q. C..

44. Odvolací súd už vo svojom zrušujúcom rozhodnutí poukázal na to, že ak žalobca preukazoval dodanie diela a predložil dodacie listy, ktoré by mali preukázať jeho rozsah, museli by obsahovať zákonom predpísané údaje a informácie, čo sa nestalo, dodacie listy boli nedostatočne vyhotovené. Dodací list slúži ako potvrdenie o odovzdaní a prijatí tovaru v stanovenom množstve, druhu či kvalite. Fyzicky sa prikladá k dodávke. Vystavuje sa v dvoch vyhotoveniach. Originál dodacieho listu by mal patriť strane, ktorá za tovar platí. Druhý dodací list potvrdzuje príjemca ako potvrdenie o prevzatí a posieľa ho späť k odosielateľovi. Dodací list neslúži ako faktúra, ale je jej doplnkom. Vystavený dodací list sa považuje za účtovný doklad iba v prípade, ak všetky spíňa podmienky stanovené zákonom o účtovníctve 431/2002 Z. z., a to, že musí obsahovať: Označenie „Dodací list“, poradové číslo dodacieho listu (nie duplicitné), číslo faktúry, na ktorú je dodací list viazaný, časť „Dodávateľ“ (Názov podniku, právna formy, adresa, IČO, DIČ, IČ DPH, podnikateľské účty, názvy bánk), časť „Odberateľ“ (Názov podniku/Meno a priezvisko, Adresa, v prípade podniku IČO, DIČ, IČ DPH), dátum vyhotovenia dodacieho listu, dátum uskutočnenia účtovného prípadu, ak nie je zhodný s dátumom vyhotovenia, obsah účtovného prípadu (Podrobnejší opis produktov, sadzby a hodnoty DPH pokiaľ je podnik platcom DPH), peňažnú sumu alebo údaj o cene za mernú jednotku a vyjadrenie množstva, meno, priezvisko a podpis osoby, ktorá je zodpovedá za účtovný prípad v účtovnej jednotke a meno, priezvisko a podpis osoby zodpovednej za jeho zaúčtovanie, označenie účtov, na ktorých sa účtovný prípad zaúčtuje v účtovných jednotkách účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva, ak to nevyplýva z programového vybavenie.

45. Ak by žalobca postupoval správne, musel by si vyjasniť, komu službu poskytuje a kto je odberateľ, a to minimálne pri vyhotovení dodacieho listu. Označenie odberateľa predpokladá údaje fyzickej osoby, či názov podniku. Dodacie listy neobsahovali ani jedno ani druhé. Okresný súd z výpovede žalovaného 1/, ktorý je zároveň konateľom žalovaného 2/, mal preukázané, že práce boli vykonané v prospech tejto spoločnosti, čo vyplynulo aj z nájomnej zmluvy pozemku. Je pravdou, že nebola daná odpoveď na tvrdenie žalovaného 2/, že za práce zaplatil štyrmi faktúrami, pričom žalobca tvrdil, že fakturoval nimi práce vysokozdvížným vozíkom v sídle žalovaného 2/ v D. R.. Uskutočnenie týchto prác nebolo preukázané. Nebolo preukázané ani to, že by faktúrami zaplatil žalovaný 2/ realizáciu prác na ranči C.. Prvá z týchto faktúr bola vyhotovená za práce jún, júl 2007 VZV, teda za čas, kedy sa ešte žiadne práce na C. nerealizovali, tie začali podľa žalobcu v septembri 2007. Okresný súd v bode 29 odôvodnenia uviedol, že žalobca tieto faktúry vystavoval po konzultácii so žalovaným 1/, pričom v D. R. pracovalo asi jeho 30 ľudí, čo žalovaný 2/ poprel a vyplynulo to aj z ďalších dôkazov. Okrem toho je vcelku záhada, ako by 30 ľudí pracovalo na vyúčtovanej práci vysokozdvížným vozíkom. Z hľadiska preukázania tvrdení žalobcu tento dôkaz nie je relevantný a ani okresný súd sa ním bližšie nemusel zaoberať, pretože z neho nijako neboli zistené presvedčivé údaje, ktoré by potvrdili argumentáciu žalobcu.

46. Okresný súd vyvodil správny záver, že žalobca nepreukázal, že zmluvu o dielo uzavrel so žalovaným 1/. Nebolo potom potrebné skúmať, či došlo k uzavretiu platnej zmluvy. V tejto súvislosti odvolací súd dopĺňa, že až po náležitom zistení obsahu ústnej dohody môže súd posúdiť, či na jej základe niekomu vznikla povinnosť (R 11/2002). V rozhodovanom prípade nebolo preukázané, že došlo k uzavretiu ústnej dohody so žalovaným 1/, preto súd nemusel pristúpiť k zisťovaniu obsahu tejto dohody. Tiež treba dodať, že nepresnosti v označení účastníka zmluvy nespôsobujú neplatnosť zmluvy, ak je nepochybné, kto zmluvu o dielo uzavrel (R 9/2002). Vzhľadom na označovanie účastníka zmluvy žalobcom, jeho označením v dodacích listoch ako aj tvrdenie žalovaných vyvoláva pochybnosti, kto zmluvou o dielo skutočne uzavrel a či platne. Nemožno vysloviť záver, že je nepochybné, že by táto zmluva mala byť uzavretá so žalovaným 1/. Na okraj odvolací súd poznamenáva, že podľa § 631 OZ zmluva o dielo môže vzniknúť iba vtedy, ak by sa jej účastníci dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete zmluvy a o poskytnutí ceny za dielo. Toto nebolo preukázané.

47. Okresný súd dospel k záveru, že zmluvu o dielo uzavrel so žalobcom žalovaný 2/, v mene ktorého ako konateľ vystupoval P. S.. Uzavretie zmluvy potvrdil P. S., na ranči pracoval zamestnanec žalovaného 2/ p. Q., ktorý spolupracoval aj s pracovníkmi žalobcu, z nájomnej zmluvy bolo preukázané, že tento je v nájme žalovaného 2/, ktorý na ňom chce realizovať záhradnú úpravu pre prezentáciu výrobkov JPM. Práce v čiastočnom rozsahu boli odovzdané na základe Zápisnice dňa 15. 12. 2007, odovzdanie prác podľa Zápisnice z 17. 12. 2007 nebolo preukázané. Dôvodne potom skúmal, či došlo k uzavretiu platnej zmluvy, pričom správne vychádzal z právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, pretože ide o vzťahy súvisiace s podnikaním.

48. Podľa § 536 ObZ (1) Zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie. (2) Dielom sa rozumie zhotovenie určitej veci, pokiaľ nespadá pod kúpnu zmluvu, montáž určitej veci, jej údržba, vykonanie dohodnutej opravy alebo úpravy určitej veci alebo hmotne zachytený výsledok inej činnosti. Dielom sa rozumie vždy zhotovenie, montáž, údržba, oprava alebo úprava stavby alebo jej častí. (3) Cena musí byť v zmluve dohodnutá alebo v nej musí

byť aspoň určený spôsob jej určenia, ibaže strany v zmluve prejavia vôľu uzavrieť zmluvu aj bez tohto určenia.

49. V praxi pomerne často rezonuje mylná predstava o tom, že objednávka (písomná, či ústna), na základe ktorej zhotoviteľ dielo vykonal, predstavuje zároveň zmluvu o dielo. Vo väčšine prípadov bude objednávka len písomné zachytenie (dôkaz) obsahu záväzkového právneho vzťahu v rámci ústnej zmluvy o dielo. Samozrejme nie je vylúčené, aby podpisom objednávky oboma účastníkmi (objednávateľom a zhotoviteľom) predstavovala takáto objednávka zmluvu o dielo. V konaní nemožno vychádzať z podobnej praxe, keďže obsah objednávky je sporný.

50. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o dielo v zmysle Obchodného zákonníka patrí určenie zmluvných strán, určenie diela, ako aj určenie záväzku objednávateľa zaplatiť cenu za vykonané dielo. V zmysle judikatúry aj v prípade obchodnoprávneho režimu platí, že až po náležitom zistení obsahu ústnej dohody môže súd posúdiť, či na jej základe niekomu vznikla povinnosť (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. septembra 2001, sp. zn. Obdo v 31/2000). Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. 9. 2011 sp. zn. 7 M Obdo 2/2002 platí, že nepresnosti v označení účastníka zmluvy nespôsobujú neplatnosť zmluvy, ak je nepochybné, kto zmluvu uzavrel.

51. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že neboli naplnené základné predpoklady uzatvorenia zmluvy o dielo, a to rozsah diela a cena. Rozsah diela, ktorý mal byť vykonaný, nebol žiadnym spôsobom preukázaný tak, aby nedochádzalo k pochybnostiam. Absentuje tak nedostatok základnej podmienky, a to určenie predmetu zmluvy. Okresný súd tak dospel k správne mu záveru, že zmluva o dielo nebola uzatvorená platne.

52. Nakoľko bolo preukázané, že žalobca na pozemku vlastnícky patriacemu žalovanému 1/ vykonal určité práce, vysadil rastliny, pričom nebolo preukázané, že žalobcovi bolo za túto prácu zaplatené, okresný súd dospel k správne mu záveru, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré sa musí vydať. Správne aplikoval ustanovenie § 450 ods. 1 OZ, keď bezdôvodné obohatenie musí vydať ten, koho úkor došlo k obohateniu. Bolo nepochybne preukázané, že pozemky, na ktorých boli vykonávané práce, sú vlastníctvom žalovaného 1/. Odvolací súd dodáva, že podľa § 120 ods. 1 OZ súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Trvalé porasty vysadené na pozemkoch nemajú povahu samostatných vecí, pretože sú v zmysle ustanovenia § 120 OZ súčasťou pozemku ako hlavnej veci; vlastníctvo k nim nadobudne vždy vlastník hlavnej veci okamihom pevného spojenia so zemou, a to bez ohľadu na to, kto porasty na pozemku vysadil. Povinný na vydanie bezdôvodného obohatenia bol žalovaný 1/.

53. V súlade s názorom odvolacieho súdu okresný súd skúmal, či nárok žalobcu nie je premlčaný, pričom dospel k správne mu záveru, že došlo k premlčaniu práva, keď aplikoval správne príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že začiatok premlčacej lehoty pripadol na deň 13. 12. 2007, pretože bolo preukázané, že naposledy pracovali pracovníci žalobcu na ranči ešte 12. 12. 2007. Táto lehota uplynula 13. 12. 2009. Keďže žaloba bola podaná 13. 12. 2010, v súlade s ustanovením § 107 ods. 1 OZ došlo k premlčaniu aj tohto nároku. Okresný súd potom dôvodne žalobu zamietol.

54. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní, preto každému z nich odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

55. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).